

. : Ayet-i Kerimeler : .

Her günahkâr yalancının vay haline! Kendisine Allah'ın âyetlerinin okunduğunu işitir de, sonra büyüklük taslayarak sanki onları hiç duymamış gibi direnir. İşte onu elem dolu bir azap ile müjdele! Âyetlerimizden bir şey öğrenince onu alaya alır. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır!
(*Casiye/7-9*)

Şüphesiz âyetlerimizi inkâr edenleri biz ateşe atacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tatmaları için onların derilerini yenileyeceğiz. Şüphesiz, Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.
(*Nisa/56*)

İşte iki hasım taraf ki, Rableri hakkında tartışmaya girmişlerdir. Bunlardan inkâr edenler için ateşten giysiler biçilmiştir. Başlarının üstünden de kaynar su dökülür. Onunla, karınlarının içindekiler ve derileri eritilir. Onlar için bir de demirden topuzlar vardır. Her ne zaman cehennemden, o ıstıraptan çıkmak isteseler, oraya geri döndürülürler ve onlara, "Tadın yangın azabını" denilir.
(*Hac/19-22*)

Onlar için cehennem ateşinden döşek, üstlerinde de cehennem ateşinden örtüler var. İşte biz zalimleri böyle cezalandırırız.
(*Araf/41*)

Onlar, iliklerine işleyen bir ateş ve bir kaynar su içindedirler. Ne serin ve ne de yararlı olan zifiri bir gölge içinde!...
(*Vakıa/42-44*)

Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. O ateşin başında gayet katı, çetin, Allah'ın kendilerine verdiği emirlere karşı gelmeyen ve kendilerine emredilen şeyi yapan melekler vardır.
(*Tahrîm/6*)

Dehşeti her şeyi kaplayan felaketin haberi sana geldi mi? O gün birtakım yüzler vardır ki zillete bürünmüşlerdir. Çalışmış, (boşa) yorulmuşlardır. Kızgın ateşe girerler. Son derece kızgın bir kaynaktan içirilirler. Onlara, acı ve kötü kokulu bir dikenli bitkiden başka yiyecek yoktur. O, ne besler ne de açlıktan kurtarır.
(*Gaşiye/1-7*)

Onlar için üstlerinde ateşten katmanlar, altlarında (ateşten) katmanlar vardır. İşte Allah kullarını bununla korkutur. Ey kullarım bana karşı gelmekten sakının.
(*Zümer/16*)

Şüphesiz Allah kâfirlere lanet etmiş ve onlara alevli bir ateş hazırlamıştır. Onlar, orada ebedi olarak kalacaklardır. Hiçbir dost, hiçbir yardımcı bulamayacaklardır. Yüzlerinin ateşte bir yandan bir yana döndürüleceği gün. "Keşke Allah'a ve Resûl'e itaat etseydik" diyecekler.
(*Ahzap/64-66*)

Gerçek vaat (kıyamet kopması) yaklaşır, bir de bakarsın inkâr edenlerin gözleri açılıp donakalmıştır. "Eyvah bizlere! Doğrusu biz bundan gafildik. Hatta biz zalim kimselermişiz." derler. Hiç şüphesiz siz ve Allah'tan başka kulluk ettikleriniz cehennem odunuzunuz. Siz oraya varacaksınız. Eğer onlar ilah olsalardı oraya varmazlardı. Hâlbuki hepsi orada ebedi kalacaklardır. Onların orada derin bir iç çekişleri vardır! Onlar orada hiçbir şey işitmezler.
(*Enbiya/97-100*)

O zaman onlar, boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu halde kaynar suda sürünecekler, sonra da ateşte yakılacaklardır.
(*Mümin/71-72*)

Bu ateş onları uzak mesafeden görünce onun müthiş kaynamasını ve uğultusunu işitirler.
(*Furkan/12*)

: Hadis-i Şerifler : .

Abdullah bin Mes'ûd (r.a.) den: Rasûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: O gün cehennem getirilecek, onun yetmiş bin bağı olacak ve her bağ ile beraber cehennemi çeken yetmiş bin melek bulunacaktır.
(*Müslim 2842/29, Tirmizî 2698*)

Numan bin Beşir (r.a.) den; Ben Rasûlullah (s.a.s.) dan işittim, şöyle buyuruyordu: Şüphesiz kıyamet gününde ateş ehlinin en hafif azaplısı şöyle bir adamdır ki, onun iki ayağı altının çukurlarında iki ateş parçası vardır da, bunların sıcaklığından onun beyni bakır tencere ve kumkuma adındaki madeni kabın kaynaması gibi kaynayacaktır.
(*Buhârî 6463, Tirmizî 2731*)

Resûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: Veyl, cehennemde bir vadidir. Kâfir orada, kırk yıl batar da dibine ulaşamaz.
(*Tirmizî, Tefsir, Enbiya, 3164*)

Semuretu'bnü Cundeb (r.a.) den; Nebi (s.a.s.) şöyle buyurdu: Onlardan kimi vardır ki, ateş onu iki topuğuna kadar yakalar. Kimi vardır ki, onu dizlerine kadar yakalar. Kimi vardır ki, ateş onu beline kadar yakalar. Kimi de vardır ki, ateş onu boynuna kadar yakalayıp yakar.
(*Müslim 2845/33*)

Ayet ve Hadislerle Cennet

Usame bin Zeyd (r.a.) den; Ben Rasûlullah (s.a.s.)'den şöyle buyururken işittim: Kıyamet gününde bir kişi getirilir ve cehennemine içine atılır da orada onun bağırsakları derhal karından dışarı çıkar. Sonra o kişi (bağırsakları etrafında) değirmen eşiğinin dönüşü gibi döner. Bunun üzerine cehennem ahalisi o kişinin başına toplanırlar da: “Ey filan! Senin bu halin nedir? Sen bize (dünyada) iyiliği emreder ve bizleri kötülükten nehyeder değil miydin?” derler. O da: “(Evet) ben size iyiliği emrederdim, fakat onu kendim yapmazdım. Yine ben sizleri kötülükten nehyederdim de onu kendim işlerdim,” diye cevap verir.

(Buhârî 3065)

Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor: Resûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: Kıyamet günü, ateşten bir parça, boyun şeklinde uzanır. Bunun, gören iki gözü, işiten iki kulağı, konuşan bir dili vardır. Der ki: Ben üç takım (insanı cezalandırmak) için vazifelendirildim: Allah'la birlikte bir başka ilaha dua eden kimse, bile bile zulmeden cebbâr, tasvirçiler (tapınılması için canlı resmi ve heykeli yapanlar).

(Tirmizî, Cehennem 1-2577)

Utbe bin Gazvan (r.a.) den; Rasûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu: Kocaman bir kaya cehennem kenarından aşağı bırakılır, cehennem çukuruna yetmiş sene iniş yapar (yuvarlanır) ve yine dibine varamaz. “Utbe bin Gazvan şöyle devam etti; Ömer (r.a.) şöyle derdi: “Cehennem ateşini sık sık hatırlayın. Onun sıcaklığı şiddetli, dibi derin ve kamçuları demirdendir.”

(Tirmizî 2701)

Resûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: Cehennem ateşi bin yıl yakıldı. Öyle ki kıpkırmızı oldu. Sonra bin yıl daha yakıldı, öyle ki beyazlaştı. Sonra bin yıl daha yakıldı. Şimdi o siyah ve karanlıktır.

(Tirmizî, Cehennem 8-2594)

Ebu Hureyre (r.a.) şöyle dedi: Nebi (s.a.s.): Sizin su ateşiniz cehennem ateşinin yetmiş cüzünden bir parçadır dedi. Sahabeler: Ya Rasûlullah! Vallahi dünya ateşi muhakkak kâfi gelir dediler. Rasûlullah (s.a.s.): Cehennem ateşi dünya ateşleri üzerine altmış dokuz derece daha fazla kılındı. Bunların her birinin harareti bütün dünya ateşinin harareti gibidir buyurdu.

(Müslim 2843/30, Buhârî 3064, Tirmizî 2715)

Enes bin Malik (r.a.) den; Nebi (s.a.s.) şöyle buyurdu: Bir kavim, kendilerine cehennem ateşi dokunduktan sonra simaları kırmızımsı siyah bir renkte olarak cehennemden çıkacak ve cennete girecekler de cennet ehli bunlara “Cehennemlikler” diye isim vereceklerdir.

(Buhârî 6462)

Ebu'd-Derda (r.a.) anlatıyor: Resûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: Cehennem ehline açlık musallat edilir. Bu, içinde buldukları azaba eşit dereceye ulaşır. Açlığa karşı yardım talep ederler. Onlara besleyici olmayan ve açlığı gidermeyen dikenli bir ot verilir. Onlar tekrar yiyecek isterler. Bu sefer de boğazda tıkanıp kalan bir yiyecek verilir. Bu da boğazlarında takılır kalır, ne ileri geçer, ne de geri gelir. Onlar, dünyada iken bu durumda, bir içecek, takılan lokmaları kaydırdıklarını hatırlarlar ve bir içecek isterler. Kendilerine, demir kancaları bulunan kaplarda kaynar sular verilir. Bu kaplar, yüzlerine yaklaştırılınca, yüzlerini dağlayıp atar. Su karınlarına girince içlerini paramparça eder... Onlar:

“Cehennem bekçilerini çağırırım, belki azabımızı hafifletirler!” derler. Onları çağırırlar. Melekler onlara: “Size peygamberiniz bu halleri açıklayan haberleri getirmemiş miydi?” derler. Onlar: “Evet getirmişti (ama dinlemedik)” derler. Bunun üzerine Cehennem bekçileri: “Siz isteyin durum! Ancak kâfirlerin istekleri burada boşadır!” derler... Cehennemlikler bekçilerden ümidi kesince: “(Cehennem zebanilerinin başı olan) Malik'i çağırırım!” derler.

(Malik gelince): “Ey Malik (söyle de) Rabbin bizim hakkımızda ölüme hükmetsin!” diye cevap verir. Hadisin ravilerinden A'meş rahimehullah der ki: “Bana bildirildi ki, cehennemliklerin Malik'e yalvarmaları ile Malik'in onlara verdiği cevap arasında bin yıllık zaman geçecektir... Cehennemlikler bu sefer aralarında: “Rabbimize dua edin, sizin için O'ndan daha hayırlı kimse yoktur!” diyecekler ve şöyle yalvaracaklar: “Ey Rabbimiz, bedbahtlığımız bize galebe çalmıştı, biz gerçekten sapıtmış kimselerdik. Ey Rabbimiz, bizi bundan çıkar.

Eğer yine küfre dönersek artık hiç şüphesiz ki zalimlerden oluruz...” Rab Teâlâ onlara şöyle der: “Cehennemine içine yıkılıp gidin! Benimle bir daha konuşmayın!” Resûlullah (s.a.s.) devamla dedi ki: “Bu cevap üzerine, cehennem ehli her türlü hayırdan ümitlerini keserler; hıçkırmaya, nedamet etmeye, dövünüp yırtınmaya başlarlar.”

(Tirmizî, Cehennem 5-2589)

Hiz. Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor: Resûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: Cehennemliklerin tepelerine kaynar su dökülür. Bu su, vücutlarının içine nüfuz eder, öyle ki karınlarına kadar ulaşır; içlerinde ne var ne yok, söker atar ve ayaklarını delip geçer. Bu hâdise (“Bununla karınlarının içinde ne varsa hepsi ve derileri eritilecektir” Hacc/20) ayetinde zikri geçen eritme (es-Sahru) hâdisesidir. Sonra (eriyen cesetleri) eski haline iade edilir.”

(Tirmizî, Cehennem 4-2585)